

vi ſtandſe ved det Gamle, naar dette vort Forſlag ikke bliver taget ſom Medium til at gaa videre. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jenſen), ſom ved 3die Behandling talte om, at dette vort Forſlag var det værſte Makulatur, ſom nogenſinde havde exiſteret her i Thinget (N. P. Jenſen: Det har jeg ikke ſagt!) Det ærede Medlem kan efterſe i Tidenden, jeg har hørt det temmelig nøie, det ærede Medlem vil da faae at ſe, at det er Meningen af hans Ord. (Modſigelse af N. P. Jenſen). Hvad har det ærede Medlem da ſagt? Jeg faſtholder, at det er Udtrykkene i den Karakteriſtik ſom det ærede Medlem gav af Folkethingets Forſlag. Naar det ærede Medlem vil efterſe fine Ord, vil han finde, at jeg citerer nøjagtig: Vaade „værſte“ og „Makulatur“ findes. Jeg vil ſige, de ærede Medlemmer kunne gjøre det til Makulatur — de Herrer fra begge Sider, den forenede Modſtand — og lægge det til de andre 7 Samlingers Makulatur om Hærfagen. Det er ſikkert, men det behøver Intet med Henſyn til ſelve Forſlagets Egenſkaber. Men korrekt er det, at Reſultatet kan blive dette ved de Herrerſ forenede Modſtand. Men muligt det ogſaa kunde blive et lykkeligt Middel til at forene de modſtaaende Anſtuelſer, en Bro, over hvilken man endelig efter ſaa lange Tidens Forhandling kunde komme til en Afſlutning og faae afgjort den vigtige Sag, ſom vel beſet intereſſerer Alle. Det er ikke blot de Militære, men det er Befolkningen i ſin Helhed, og det er Finantſkaſſen med, ſom kunne være vel tjente med at faae denne Sag endelig ordnet. Jeg opfordrer ikke de Herrer til at forandre den i deres Wiſdom ſatte Beſlutning, de bære deres Anſvar, ſom vi bære vort; men jeg ſiger, at de aſkaffe den Bro, ſom mulig kan føre til Forlig og Afgjørelſe, naar de ſtemme imod Sagens videre Fremme ved at ſtemme imod dette Forſlag.

Den anden Side af Modſtanden mod dette Forſlag har udførlig yttret ſig igaar gjennem det ærede Medlem for Stege (Bojſen). Han gav Bekræftelſe paa Forhandlingerne ved 3die Behandling, og han gjentog ſin Dom over dette Forſlag. Uagtet det formentlig temmelig klart fremgik af Forhandlingen igaar, at de ærede Herrer larme mod deres eget Barn, vil det dog intereſſere mig yderligere at godtgjøre dette ved at pege paa ſelve Forſlaget. Læge de da dette Forſlag for og lægge det ſammen med Ændringsforſlagsliſten fra 2den Behandling, ville de finde, at dels en Række Paragrafer er affattet efter hele Udvalgets Indſtilling, og dels alle Hovedparagraferne ere affattede efter Indſtilling af de ærede Herrer, for hvilke det ærede Medlem fra Stege førte Ordet igaar, og af mig og mine Meningsſtæller. Ændringsforſlagene til §§ 2, 3, 4 og 5, ſom angioe Hærens Størrelſe i de forſkjellige Waaben, alle de afgjørende Hovedſpørgsmaal, ere indſtillede af os i Forening, og alle

Paragraferne, ſaa vidt jeg ſkønner — jeg har i alt Fald ikke kunnet opbae nogen Forandring, de Herrer tiltraadte jo de mindre Ændringer, ſom kom frem ved 3die Behandling —, ere indſomne i Loven ved Fællesindſtilling fra de ærede Medlemmer og os paa den nær, ſom handler om Forfremmeſeliſterne, der kom ind ved Indſtilling af den ærede Ordfører mod os, og med Undtagelſe af Punkt a i § 11 om Fodfolkets Garniſonſtjenefte. Og med Henſyn til denne Sag naaede vi til igaar, at af de to Talere, ſom havde Ordet imod mig, erkjendte den ene, at han, ligesom jeg, ikke har ventet, at det ærede Medlem fra Stege nogenſinde ſkulde kunne gjennemføre ſit Forſlag om Afſkaffelſen af al Garniſonſtjenefte for Fodfolket. Et Tal i § 10 om Befalingsmandſelevernes Antal have de Herrer ſat op til 600, medens vi holdt paa 500, et Tal, ſom den ærede Krigsminiſter har udtalt, vilde være overensſtemmende med vort Forſlag. Kun eet Punkt findes der i Forſlaget, ſom det ærede Medlem har ſat Pris paa, det er Beſtemmelſen om den omtalte Centralſkole. Jeg udvilede igaar, at det er en ren Miſforſtaaelse, derſom de Herrer tro, at der militært er Nogetſomhelſt vundet ved den ſtore Forøgelse af Udgifterne, ſom denne Centralſkole vil volde ved at føre alle Korporals- og alle Sekondlieutenantſelever ſammen her til Kjøbenhavn. Der vil ikke være vundet derved i militær Uddannelse; tværtimod, naar de gjensidig ſkulle være Dvelſeapparat, vil der ikke nær være den Leilighed til Uddannelse, ſom naar de ere hjemme med Udfdelingerne og kunne øve ſig ved Hjælp af Vinterfyren og, forſaavidt der er Rekruter ved de ſærlige Waaben, ſom ved Hjælp af diſſe. Dette er alſaa kun en yderligere Beføſtning, der ikke vil medføre væſentlige Fordele. Det eneſte Punkt i dette Forſlag alſaa, med Henſyn til hvilket vi ſtaa forſkjellig fra den anden Side, er Beſtemmelſen med Henſyn til Fodfolkets Garniſon. Det ærede Medlem fra Stege regnede en Maſſe Tal op om Garniſonsforholdene. Jeg har efterſet hans Forſlag fra 1875—76, og han har de ſamme Garniſonsforhold ved de ſpecielle Waaben ſom vi; deri maa vi jo ſaa være enige; derom har der ikke været Strid mellem os; om der er en Forſkel af en halv Maaned opad eller nedad ved et enkelt Waaben har Intet at ſige. Faktum er dette, at vort Garniſonsforſlag for Fodfolket er billigere; det har færre Mand end det beſtaaende i en lige ſaa lang Tid, og kan man naae en endnu lempeligere Afgjørelſe ved en forſat Forhandling, kan det anses for pønſkeligt, da man alligevel paa andre Punkter kan komme til at gjøre Indrømmelſer; men hvis ikke, er det en Sag, der i ethvert Tilfælde kun indeholder en Grads Forſkel, og ſom ikke har den Betydning ſom Spørgsmaalet om at kunne fri Befolkningen for Gjenindkaldelſernes Tryk. Om de unge Menneſter i 22 og 23 Aars Alderen ere nogle Maa-